

7/ST-30/2011-41
649

STEČAJNA MASA iza

ĐĐ VOZILA I METALNA KONSTRUKCIJA d.o.o. u stečaju — STALNA SLUŽBA U SLAV. BRODU

SLAVONSKI BROD

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU	
Stalna služba u Slavonskom Brodu	
Primljeno neposredno - preko pošte (obično - preporučeno)	
14-12-2022	god. u 1 primjeraka
se	priloga i rubrika
Podnesak stigao poštom otvoren	
Predan na poštu preporučeno dana	
manje plaćeno kuna - podnesak primljen bez pristojbe	
Na broj 7/St-30/2011	
Primljene vrijednosti (novac, državni biljezi i sl.)	
n/r steč. sutk. M. Vujčić	
Potpis djetelnika	

Predmet : Odgovor na zaključak poslovni broj 7/St-30/2011-40

Sukladno Vašem zaključku očitujem se kako slijedi :

1. Što se tiče postupka P-38/04 zadnja spoznaja o ovom predmetu je od 11.02.2009. u kojem VISOKI TRGOVAČKI SUD R. HRVATSKE svojim rješenjem ukida presude TRGOVAČKOG SUDA U SLAVONSKOM BRODU i vraća P-38/04 na ponovni postupak. Rješenje je u prilogu. O ponovnom postupku nemam nikakvih spoznaja.
2. Što se tiče Ovr-262/01, ovaj postupak je TRGOVAČKI SUD U SLAVONSKOM BRODU uputio OPĆINSKOM SUDU U SLAVONSKOM BRODU koji ga je zaprimio pod brojem OVR-155/02. OPĆINSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU donio je 23.09.2009. rješenje kojim se OVR-155/02 prekida jer je nad ovršiteljem (ĐĐ TRČNIČKA VOZILA d.o.o.) otvoren stečajni postupak. Rješenje je u prilogu. Po mojim spoznajama ova ovrha nije nastavljena jer je stečaj otvoren i nad ovršiteljem i ovršenikom.

Molim stečajnu sutkinju da me razriješiti dužnosti stečajnog upravitelja stečajne mase iza ĐĐ VMK d.o.o. u stečaju jer se ne osjećam sposobnim da ovaj postupak dovedem do kraja. Od 2015. godine ne bavim se više sa poslovima stečajnog upravitelja niti pratim bilo kakve zakonske promjene u tom području, a nisam se ni prijavio na listu stečajnih upravitelja. Novom stečajnom upravitelju stečajne mase voljan sam pružiti svu pomoć i dokumentaciju koju posjedujem.

Unaprijed Vam se zahvaljujem na razumijevanju.

U Slavonskom Brodu, 13.12.2022.

Stečajni upravitelj stečajne

Miroslav Mikić

Mikić

Broj: Ovr-155/02-17.

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Slavonskom Brodu po sucu Vedranu Pavelić u ovršnom predmetu ovrhovoditelja „Đuro Đaković“ Tračnička vozila d.o.o. Slavonski Brod, zastupani po punomoćniku Darku Popović odvjetniku iz Slavonskog Broda, protiv ovršenika „Đuro Đaković“ Vozila i metalna konstrukcija d.o.o. u stečaju Slavonski Brod, radi naplate novčanog potraživanja, dana 23. rujna 2009. godine

riješio je

I Utvrđuje se da je nad ovršenikom otvoren stečajni postupak po rješenju Trgovačkog suda u Slavonskom brodu St-102/02-6. od 17.prosinca 2002. godine, te su istog dana nastupile pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka.

II. U ovoj pravnoj stvari postupak se prekida.

III. Postupak će se nastaviti kada stečajni upravitelj ili pravni sljednici ovršenika preuzmu postupak ili kad ih sud na prijedlog ovrhovoditelja pozove da to učine.

Obrazloženje

Rješenjem o ovrsi od 02. svibnja 2001. godine određena je ovrha na novčanim sredstvima ovršenika, a radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja

Rješenjem Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu br. St-102/02. od 17.prosinca 2002. godine nad ovršenikom je otvoren stečajni postupak. Pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka nastupile su kada je oglas o otvaranju stečajnog postupka istaknut na oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu.

Kako se prema odredbi članka 19. stavak 1. Ovršnog zakona na ovršni postupak analogno primjenjuju pravila parničnog postupka, to je sukladno članku 212. stavak 1. točka 5. Zakona o parničnom postupku, postupak u ovoj pravnoj stvari prekinut.

Postupak će se nastaviti kada stečajni upravitelj ili pravni sljednici ovršenika preuzmu postupak ili kad ih sud na prijedlog ovrhovoditelja pozove da to učine a sukladno članku 215. stavak 1. Zakona o parničnom postupku.

U Slavonskom Brodu, 23. rujna 2009.g.

S u d a c:

Vedran Pavelić, v.r.

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 8 dana od dana primitka prijepisa istog.
Žalba se predaje putem ovog suda na Županijski sud u Slav.Brodu i to u 3 primjerka.

SUGLASNOST OVOG PRIJEPISA
S IZVORNOM POTVRDUJE
UPRAVITELJ: ANTUN CICIĆ

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD U
SLAVONSKOM BRODU

10.03.2009
PRIMLJENO

XXXII PŽ-2104/05-5

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Stilinović-Petrović, predsjednice vijeća, te mr. sc. Srđana Šimca i Alice Pelicarić, članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika ĐURO ĐAKOVIĆ VOZILA I METALNE KONSTRUKCIJE d.o.o. u stečaju, Slavonski Brod, protiv tuženika-protutužitelja EUROPAK d.o.o., Slavonski Brod, Dr. Mile Budaka 1, radi isplate iznosa od 149.574,30 kn, te po protutužbi radi isplate iznosa od 368.927,00 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj VII/P-38/04-15 od 28. veljače 2005., u sjednici vijeća održanoj 11. veljače 2009.

riješio je

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj VII P-38/04-15 od 28. veljače 2005. u točki I. njene izreke kojom je tuženiku naloženo tužitelju platiti iznos od 89.362,42 kn sa zakonskim zateznim kamatama i naknaditi mu trošak postupka u iznosu od 3.980,00 kn i u ovom dijelu predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.

II. Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj VII/P-38/04-15 od 28. veljače 2005. kojim je odbačena tuženikova protutužba za isplatu iznosa od 368.927,00 kn i predmet u ovom dijelu vraća tom sudu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Prvostupanjski sud je pobijanom presudom dosudio tužitelju iznos od 89.362,42 kn zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama s osnove zakupnine poslovnog prostora, dosudio mu parnični trošak i odbio tužbeni zahtjev u dijelu više neosnovano zatražene zakupnine u ukupnom iznosu od 19.624,86 kn. Rješenjem je utvrdio da je tužitelj povukao tužbu u dijelu tužbenog zahtjeva koji se

odnosi na iznos od 39.785,61 kn i odbacio tuženikovu protutužbu kojom je on zatražio iznos od 368.927,00 kn s osnove više zaračunate zakupnine u vremenu od 1. siječnja 1997. do 30. travnja 2004. Presuda je dosuđujućem dijelu utemeljena na odredbama čl. 17. i 19. Zakona o zakupu poslovnog prostora („Narodne novine“ broj 91/96 i 124/97 dalje: ZOZPP), dok je rješenje o odbacivanju protutužbe utemeljeno na odredbama čl. 173. i 180. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99 i 129/00 dalje: SZ) uz obrazloženje da sud ne može izvan stečajnog postupka raspravljati o takvom zahtjevu s obzirom na to da je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak 3. prosinca 2002.

Protiv ove presude tuženik je podnio žalbu protiv dosuđujućeg dijela presude i rješenja kojim je odbačena njegova protutužba, navodeći u njoj prije svega da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio visinu dugovane zakupnine, ovo zato jer ju je tužitelj zaračunavao u iznosu višem od ugovorenog, dakle, u iznosu od po 6 DEM po m² umjesto po 4 DEM po m². Tuženik je u tom pogledu predložio prvostupanjskom sudu izvesti dokaz saslušanjem svjedoka, koji prijedlog nije prihvaćen. Tuženikovu protutužbu, prvostupanjski sud je pogrešno odbacio, jer se njegova tražbina iz protutužbe odnosi na vrijeme od 1. siječnja 1997. do 30. travnja 2003., dakle, na vrijeme nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, 3. prosinca 2002. Na taj način, tužitelj je i za vrijeme stečajnog postupka zaračunavao zakupninu višu od ugovorene. Slijedom navedenog, tuženik je predložio drugostupanjskom sudu uvažiti njegovu žalbu, ukinuti presudu i rješenje prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu i vratiti mu predmet na ponovno suđenje, odnosno ponovni postupak.

Tuženikova žalba je osnovana.

Nakon što je ispitana zakonitost pobijane presude i rješenja, u granicama razloga navedenih u žalbi (čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku – „Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03 dalje: ZPP), u vezi s čl. 6. SZ-a i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka (čl. 354. st. 2. ZPP-a) kao i na pogrešnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a), ovaj sud je našao da presuda u dosuđujućem dijelu i rješenje u dijelu kojim je odbačena protutužba, nisu pravilni i zakoniti.

Pravni odnos između stranaka utemeljen na ugovoru o zakupu poslovnog prostora od 1. ožujka 1994. (list 25. do 228. spisa; dalje: Ugovor).

Zakupnik je dužan zakupodavcu platiti ugovorom utvrđeni iznos zakupnine u roku utvrđenom ugovorom (čl. 17. st. 1. ZOZPP-a u vezi s čl. 567. Zakona o obveznim odnosima, objavljenog u „Narodnim novinama“ broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96 i 91/96 dalje: ZOO).

Sudionici i obveznom odnosu dužni su izvršiti svoju obvezu i odgovorni su za njeno ispunjenje (čl. 17. st. 1. ZOO-a).

Tužbeni zahtjev odnosi se na nepodmirenu zakupninu u vremenu od 2. rujna 2002. do 31. kolovoza 2003. Protutužbeni zahtjev odnosi se na više zaračunatu zakupninu kroz vrijeme od 1. siječnja 1997. do 30. travnja 2003.

Po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud je prije donošenja pobijane odluke, propustio utvrditi, raspraviti i odlučiti o više spornih pitanja:

1. Prvostupanjski sud nije raspravio niti dao valjane razloge o tome zašto je prihvatio tužiteljev obračun (i zahtjev za isplatu) zakupnine kroz vrijeme do 30. travnja 2003., u povišenom iznosu od po 6 DEM za 1 m² umjesto po 4 DEM po 1 m² (čl. 5. st. 1. Ugovora).

Iz odredbe članka 5. st. 1. Ugovora, jasno je da su stranke ugovorile visinu mjesečne zakupnine u iznos od 4 DEM po m² za 1994. Člankom 6. Ugovora, na koji se pozvao tužitelj, utvrđeno je da se Ugovor zaključuje na neodređeno vrijeme trajanja te da se zakupnina za svaku godinu utvrđuje s 1.01.

Prema nalazu i mišljenju sudskog vještaka (list 74. do 78. spisa), tužitelj je tuženiku sve do 30. travnja 2003. zaračunavao zakupninu prema visini od 6 DEM za 1 m², a počevši od 1. svibnja 2003. prema visini od 4 DEM po 1 m².

Tuženik je osporio tužiteljevo pravo na obračun zakupnine mimo Ugovora i tvrdio da odredbe Ugovora u tom dijelu nikada nisu izmijenjene. Odatle i njegov protutužbeni zahtjev na povrat više isplaćenog iznosa zakupnine od onog ugovorenog. Tužitelj s druge strane, svoje pravo na povišenje visine zakupnine iz Ugovora temelji na odredbi čl. 6. Ugovora i tvrdi kako je tuženik pristao na to povišenje, koji pristanak je dao plaćanjem svih računa koje su mu dostavljeni. Ni jednom od tih računa nije prigovorio na bilo koji način.

Odredbom članka 5. Ugovora, stranke su sporazumno utvrdile visinu zakupnine za 1994. godinu. Odredbom članka 6. Ugovora, utvrđeno je da će se visina zakupnine za svaku (slijedeću) godinu utvrđivati s početkom svake godine, 1. siječnja.

Ugovor o zakupu poslovnog prostora sklapa se u pisanom obliku (čl. 4. st. 2. ZOZPP-a).

Ugovor o zakupu sklopljen protivno odredbi stavka 2. ovoga članka, ništav je (čl. 4. st. 2. ZOZPP-a).

Predmetni Ugovor sklopljen je u pisanom obliku. Po ocjeni ovog suda, tužitelj kao zakupodavac, odredbom čl. 6. Ugovora ni na jedan način nije stekao pravo na jednostrano povišenje visine zakupnine po m² poslovnog prostora, a posebno nije to mogao učiniti izvan oblika propisanog za taj Ugovor. Za svaku izmjenu ugovora o zakupu obvezna je jednaka, pisana forma. Tužitelj do zaključenja glavne rasprave nije dokazao da bi Ugovor bio pisanim putem suglasno izmijenjen u dijelu koji se

odnosi na visinu zakupnine (čl. 219. st. 1. ZPP-a). Drugim riječima, predmetni Ugovor u dijelu u kojem nije sklopljen (izmijenjen) u pisanom obliku, je ništav, zato u tom dijelu ne proizvodi prave učinke i ne obvezuje tuženika. Već radi toga tuženikova žalba je ocijenjena osnovanom i riješeno je kao u točki I. izreke (čl. 370. u vezi s čl. 365. st. 1. ZPP-a). Ova odluka odnosi se i na i na pobijanu odluku o parničnom trošku.

Presuda prvostupanjskog suda u nepobijanom dijelu točke II. njene izreke, ostaje neizmijenjena.

Rješenje kojim je tužba djelomično povučena, također ostaje neizmijenjeno.

Prvostupanjski sud će u nastavku postupka donijeti novu odluku o preostalom dijelu tužbenog zahtjeva pri čemu će osnovica za obračun zakupnine može biti samo ona utvrđena suglasno sklopljenim pisanim Ugovorom.

2. Povodom protutužbenog zahtjeva, prvostupanjski sud je propustio pravilno raspraviti pitanje dopuštenosti isticanja zahtjeva iz protutužbe u parničnom postupku.

Naime, stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine ostvariti samo u stečajnom postupku (čl. 96. SZ-a) podnošenjem prijave stečajnom upravitelju (čl. 173. SZ-a). Stečajni postupak nad tužiteljem otvoren je 17. prosinca 2002. (u spisu se nalazi i podatak o 3. prosinca 2002.), dok se tuženikova protutražbina odnosi na vrijeme od 1. siječnja 1997. do 30. travnja 2003., dakle i na vrijeme prije otvaranja stečajnog postupka i na vrijeme nakon toga.

Dakle, dio tuženikove tražbine istaknute protutužbenim zahtjevom, odnosi se na tražbinu nastalu prije otvaranja stečajnog postupka (koju on ostvaruje kao stečajni vjerovnik), a dio nakon toga (koju on ostvaruje kao vjerovnik stečajne mase). To nadalje znači da bi tuženik, tražbinu nastalu nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, ostvarivao kao vjerovnik stečajne mase, pa činjenica je li on tu tražbinu prijavio, nije od bilo kakvog značaja. Tuženik se kao vjerovnik stečajne mase obraća sudu kondemnatornim zahtjevom, bez obveze dokazivanja postojanja svojeg pravnog interesa za pružanjem takvog oblika pravne zaštite. Obveza prethodnog prijavljivanja tražbine, njenog osporavanja i podnošenja deklaratorne tužbe u zakonom propisanom roku, procesne su pretpostavke za ostvarivanje sudske zaštite tražbina stečajnih vjerovnika.

Prvostupanjski sud je propustio pravilno primijeniti navedene zakonske odredbe i pritom je krivo ocijenio kako se tužiteljeva tražbina namiruje u cijelosti kao tražbina stečajnog vjerovnika, a ne i kao tražbina koja se namiruje kao trošak stečajnog postupka. Zato je prvostupanjski sud protivno zakonu odbacio protutužbu, pogrešno primjenjujući odredbe SZ-a i ZPP-a o njenoj dopustivosti, čime je onemogućio tužitelja da raspravlja pred sudom. Prvostupanjski sud je cjelokupnu tuženikovu protutražbinu odbacio kao nedopuštenu, uz obrazloženje kako tuženik do zaključenja glavne rasprave nije dokazao (čl. 219. ZPP-a) da bi je prethodno

pokušao ostvariti u stečajnom postupku otvorenim nad tužiteljem, podnošenjem odgovarajuće prijave. Već zbog navedenog, ovaj sud je tuženikovu žalbu i u ovom dijelu ocijenio osnovanom i donio rješenje iz točke II. izreke (čl. 380. st. 1. t. 3. ZPP-a).

U nastavku postupka, prvostupanjski sud će prije donošenja nove odluke o tuženikovom protužbenom zahtjevu, i uz prethodnu odluku o preostalom dijelu tužbenog zahtjeva čiji sadržaj je usko vezan uz ocjenu o osnovanosti povišenja visine zakupnine, prvo ocijeniti koji dio te tražbine je tuženik bio dužan kao stečajni vjerovnik prijaviti u stečajnom postupku. Za slučaj da naknadno utvrdi da su ostvarene sve procesne pretpostavke za raspravljanje o toj tražbini, prvostupanjski sud će odlučiti o tužiteljevom prigovoru zastare te tražbine ili njenog dijela (podnesak zaprimljen u spis 13. svibnja 2004; list 50. spisa).

Ako prvostupanjski sud i nadalje osnovano ostane kod utvrđenja da navedeni dio tražbine tuženik nije prijavio u stečajnom postupku, tada će ponovno o tom dijelu tuženikove tražbine odlučiti odbacivanjem njegove tužbe. U odnosu na preostali dio tuženikove tražbine iz protutužbe, nastale nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, prvostupanjski sud će donijeti odluku o njenoj (ne)osnovanosti.

3. I konačno, potrebno je još ukazati kako je prvostupanjski sud donošenjem odluke iz točke I. njene izreke, počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka, na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti (čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a).

U konkretnom slučaju, postupak je pokrenut prijedlogom za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, radi prisilnog ostvarenja tražbine u iznosu od 109.788,69 kn. Trgovački sud u Slavonskom Brodu, postupajući po tom prijedlogu, donio je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj 1262/2003 od 6. listopada 2003. Tim je rješenjem ovršeniku je naloženo ovrhovoditelju namiriti predmetnu tražbinu u roku osam dana zajedno sa troškovima postupka. Postupajući po ovršenikovom prigovoru, prvostupanjski sud je rješenjem poslovni broj Ovr-1262/03-8 od 10. studenoga 2003., navedeno rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha i ukinuo su provedene radnje, dok je postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Dakle, osnovna zadaća raspravljanja u ovoj parnici je ispitati pravilnost i zakonitost izdanog platnog naloga. Posredno je to i tužbeni zahtjev, o kojemu je tim platnim nalogom odlučeno. Sud na kraju raspravljanja odlučuje održava li se platni nalog u cijelosti ili djelomično na snazi ili se ukida (čl. 451. st. 3. ZPP-a). Ocijenivši tužiteljev zahtjev djelomično osnovanim, prvostupanjski sud je tuženika obvezao tužitelju platiti iznos od 89.362,42 kn, što nije pravilno niti zakonito. Isto tako, nije pravilno propuštanje prvostupanjskog suda odlučiti o platnom nalogu (čl. 54. st. 2. OZ-a). Naime, primjenom odredbe čl. 54. st. 2. OZ-a, rješenje o ovrsi je ukinuto u dijelu u kojem je određena ovrha, što znači da nakon zaključenja glavne rasprave treba odlučiti o platnom nalogu u skladu s odredbom čl. 451. st. 3. ZPP-a.

Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude pogrešno tumači odredbu čl. 451. st. 3. ZPP-a pa mu se ukazuje na sljedeće;

Naime, u takvom se slučaju, presudom odlučuje na jedan od ovih načina:

- *u cijelosti se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi* tj. navode se identifikacijske oznake platnog naloga koji se održava na snazi i rješenjem tužitelju dosuđuje parnični trošak za radnje od podnošenja tuženikovog prigovora do završetka prvostupanjskog postupka. U takvom slučaju, tuženiku se ne nalaže i platiti navedeni iznos, zato što je nalog za namirenje - platni nalog o kojem u parnici treba odlučiti;

- *ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi* (uz navođenje identifikacijskih oznaka platnog naloga) i odbija kao neosnovan tužbeni zahtjev, radi naplate glavnice, kamata i troškova platnoga naloga, a tuženiku se dosuđuju parnični troškovi za radnje od podnošenja prigovora do zaključenja glavne rasprave. Dakle, kad se platni nalog ukine, odlučuje se i o tužbenom zahtjevu njegovim odbijanjem;

- *djelomično se ukida platni nalog* (uz navođenje identifikacijskih oznaka platnog naloga i dijela koji se ukida) i odbija kao neosnovan tužbeni zahtjev u određenom iznosu (koji mora biti naveden u izreci presude, u odnosu na glavicu, zatezne kamate kao i troškove platnog naloga koji otpadaju na ukinuti dio platnog naloga) i ujedno se taj isti platni nalog *djelomično održava na snazi*, uz navođenje iznosa glavnice i/ili kamata i troškova za koje se održava na snazi i donosi se odluka o parničnim troškovima.

Prvostupanjski sud nije pravilno primijenio odredbu čl. 451. st. 3. ZPP-a. Ako je već ocijenio tužiteljev zahtjev djelomično osnovanim, tada je trebao djelomično održati na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi, uz navođenje iznosa glavnice i/ili kamata i konačno, uz odluku o parničnom trošku, o čemu će voditi računa pri ponovnom suđenju u nastavku postupka.

Kako nitko od stranaka žalbom nije osporio točku II. izreke pobijane prvostupanjske presude, kojom je djelomično odbijen tužiteljev zahtjev, to u tom dijelu pobijana odluka ostaje na snazi.

Cijeneći konačni uspjeh stranaka u sporu, prvostupanjski sud će u nastavku postupka donijeti o novu odluku o njihovim zahtjevima za naknadu parničnog troška.

U Zagrebu 11. veljače 2009.

Za točnost otpredavka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN

PREDsjednik VIJEĆA
BRANKA STILINOVIĆ-PETROVIĆ, v.r.